

saadan Drøftelse af de enkelte Hovedpunkter kunde finde Sted.

Der er navnlig tre væsentlige Spørgsmaal, til hvilke jeg i saa Henseende skal knytte nogle Bemærkninger. Det første er Spørgsmaalet om, til hvem man bør give den Bestyttelse for Varemærker, som Loven omhandler, det andet er Spørgsmaalet om, hvorvidt Registreringen af Varemærker bør ske i de enkelte Dvrighedskredsse eller en Centralregistrering skal finde Sted, og det tredje er Spørgsmaalet om, i hvilken Grad det kan forsvares at benytte Bogstaver som Varemærker. Med Hensyn til det første Spørgsmaal er Lovforslaget, som i det Hele er væsentlig overensstemmende med den for Lydsland gjældende Lov af 30te November 1874, i Overensstemmelse med den sidstnævnte Lovs Bestemmelser. Ved Loven af 30te November 1874, gjældende for Lydsland, er det bestemt, at kun de Næringsbrugere, hvis Navne ere indførte i Handelsregistret kunne erholde denne Bestyttelse for Figurmærker. De Næringsbrugere, som have Ret til at faae deres Firma indført i Handelsregistret i Lydsland, ere, saa vidt mig bekendt, alene Fabrikanter og Groshandlere. Det er altsaa til disse, at den udelukkende Ret til at erholde Varemærker autoriserede er indskrænket, og det er begrundet ved, at man i et saa stort Land som Lydsland, hvor Industrien har en stor Mangfoldighed, har befrygtet, at man vilde overvælde Registrerne med Mærker, som vilde vanskeliggjøre Overtigten over disse, dersom Berettigelsen til at erholde Varemærker autoriseret blev udstrakt til Andre udenfor denne Kreds. Det er deshos ogsaa bemærket, at der for andre Næringsbrugere kun synes at være liden Grund til at ønske at benytte Varemærker. Disse Grunde have medført, at man i Lydsland har indskrænket Retten til at erholde Varemærker autoriseret til udelukkende Brug til kun at gjælde Groshandlere og Fabrikanter, og de samme Grunde, som saaledes i Lydsland ere ansatte for at gjøre denne Indskrænkning, forekomme mig ogsaa i alt Væsentligt at passe paa vort Land. Vel have vi ikke den Mangfoldighed af Industri, som der er i Lydsland, og vort Territorium er jo ogsaa, som vel bekendt, af uoverordentlig lille Dimension i Forhold til det store Lydsland, men de andre Grunde, nemlig, at der ikke for Haandværkere, Landbrugere og Smaahandlere er Trang til at benytte saadanne Varemærker, tror jeg virkelig ogsaa, man kan søge her (Drenbøll: Smørmærker). Hvad navnlig angaar Smørmærker, som min ærede Ven nævner, saa vil det jo vides, at de saa godt som udelukkende bestaa i Betegnelse ved vedkommende Producentens eller Handlens Navn og Produktionsstedets Navn, og at det navnlig er Produktionsstedet, som med Hensyn til de fleste af Landprodukterne egentlig er det, som afgiver Betegnelsen for disse Varer. Hvad Smaahandlerne angaar, da er jo deres Handelskreds saa ind-

skrænket, at der ikke er nogen Grund for dem til at benytte Varemærker, idet de jo faae deres Varer fra Groshandlerne, som have Varemærker. Hvad dernæst angaar Haandværkerne, da vil det vistnok være yderst sjældent, at nogen Haandværker kunde falde paa at forsyne de Gjenstande, han frembringer, med saadanne Varemærker, hvorimod han næsten altid alene vil benytte sit Navn og Navnet paa den By, hvor han bor. Man kan jo naturligvis sige, og det er ogsaa det, som det er forekommet mig der fremgaar af Motiverne, at Grunden, hvorfor man har taget alle Andre med, ligger deri, at man ikke har syntes, at man, naar Nogen havde Lyft til i sin Forretning at benytte saadanne Varemærker, da skulde betage ham Retten dertil, men den Ret, som man saaledes giver, kommer den hele Ordning til at lide under. Jo mere man kan indskrænke Antallet af de Mærker, der kunne bruges, og som ere autoriserede, desto mere kan Overtigten over de Mærker, der ere i Brug, lettes, og det forekommer mig derfor, at det er i deres Interesse, som netop have Brug for Varemærker, at der sker en saa stor Indskrænkning som muligt i Antallet af dem, der kunne erholde Varemærker autoriserede, for derved at lette Overtigten og faae en bedre Orden, end der ellers vil kunne finde Sted. — Med Hensyn til Registreringsspørgsmaalet da er Lovforslaget i den Henseende paa en vis Maade overensstemmende med den tydske Lov, men her maa dog strax bemærkes, at vore Institutioner her i Landet ere af en noget forskjellig Bestaffenhed fra dem, der findes i Lydsland. Efter Lovforslaget skal Anmeldelsen af Varemærker finde Sted i de forskjellige Dvrighedskredsse, hvorimod denne i Preussen sker ved Handelskammerne, som føre Handelsregistrerne, og disse Handelsregistre samles i et stort Centralregister, som hedder „Handelscentralregister“ og som følger med det tydske officielle Blad „Staatsanzeiger“. Med dette Blad følger altsaa et Centralregister over samtlige Mærker; derved haves paa et bestemt Sted en Overtigt over disse Mærker, som man forgjæves vilde søge ved den Ordning, der er foreslaaet her i Lovforslaget. Saavidt jeg har opfattet Lovforslagets Bestemmelser rigtigt, vilde disse Varemærker, efterhaanden som de blive anmeldte fra vedkommende Dvrighed, blive sendte ind til Berlingske Tidende eller maaste til Ministerialtidende — det staar ikke bestemt angivet, i hvilket Blad Regjeringen vil have dem offentliggjorte, men til et af disse Blade vilde de blive indsendte, — men blive de indsendte til Berlingske Tidende, vil jo dog ikke let Nogen finde paa at bevare alle disse Numre af Berlingske Tidende i Tidernes Løb for at finde de Varemærker, som ere trykte i dem, hvorimod Sagen, dersom alle disse Varemærker efterhaanden samlede paa et enkelt Sted i et enkelt Blad, allerede vilde stille sig en hel Del lettere. Smidertid har det